Dosarul nr. 1r-867/25 Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani
Nr. PIGD 1-25007185-02-1r-29072025 Judecător: Patrașcu Natalia

D E C I Z I E

14 mai 2026 mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Centru
Având în componența sa:
Președintele ședinței, judecător Bulhac Ion
Judecători Pîslariuc Vitalie și Mămăligă Natalia

a judecat, în ordine de recurs, recursul declarat de avocatul Timotin Iulian în interesele inculpatului Cojocari Ion împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 26 iunie 2025, adoptată în cauza penală privind învinuirea lui,-

Cojocari Ion *****, născut la *****, IDNP *****, originar din or.***** domiciliat în mun.Chișinău, str.*****, *****, cetățean al Republicii Moldova și al României, moldovean, pensionar, supus militar, fără persoane la întreținere, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, fără antecedente penale,

de comiterea infracțiunii prevăzută de art.264 alin.(1) din Codul penal.

Termenii de examinare a cauzei:
Judecarea cauzei penale în prima instanță: 21.01.2025-26.06.2025.
Judecarea cauzei penale în instanța de recurs: 30.07.2025-14.05.2026.
Procedura de înștiințare a părților a fost executată.
Asupra recursului, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

A C O N S T A T A T:

Soluția și argumentele instanței de fond:

Prin sentinţa Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 26 iunie 2025 Cojocari Ion ***** s-a recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal şi în baza acestei Legi, prin aplicarea art. 80^1 alin. (1) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa sub forma de 1 (unu) an închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 (doi) ani, cu ispășirea pedepsei sub formă de închisoare, în penitenciar de tip deschis.

Conform art. 90 Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare s-a suspendat condiționat pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani.

S-a obligat Cojocari Ion *****, în termenul de probațiune, să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului de probațiune.

S-a aplicat inculpatului Cojocari Ion ***** măsura preventivă obligarea de a nu părăsi țara, pînă la intrarea sentinței în vigoare.

Cererea procurorului, cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare în sumă totală de 1600 (una mie șase sute) lei se admite, cu încasarea de la inculpatul Cojocari Ion *****, în beneficiul statului, a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea: raportului de constatare nr. 202402D1504 din 05 septembrie 2024; a raportului de constatare nr.202402D2086 din 20 noiembrie 2024; a raportului de expertiză judiciară nr.202402D2381 din 13 decembrie 2024; a raportului de constatare nr. 202402D1591 din 12 septembrie 2024; și a raportului de expertiză judiciară nr. 202402D2382 din 23 decembrie 2024.

S-a admis parțial acțiunea civilă depusă de reprezentantul legal al părții vătămate Cravțov Maxim, Cravțov Dumitru și de reprezentantul părții vătămate Cravțov Maxim, avocat Adrian Cebotari, după cum urmează:

S-a încasat din contul inculpatului Cojocari Ion în beneficiul reprezentantului legal al părții vătămate minore Cravțov Maxim, Cravțov Dumitru, a următoarelor sume:

a) 4 200 (patru mii două sute) lei; 780 (șapte sute optzeci) euro– conform cursului BNM la data punerii în executare a sentinței – cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune cît și cheltuieli de reabilitare;

b) 10 000 (zece mii) lei – cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

S-a încasat din contul inculpatului Cojocari Ion în beneficiul reprezentantului legal al părții vătămate minore Cravțov Maxim, Cravțov Dumitru, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune, suma de 20 000 (douăzeci mii) lei.

S-a încasat din contul inculpatului Cojocari Ion în beneficiul părții vătămate minore Cravțov Maxim, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune, suma de 100 000 (una sută mii) lei.

În rest acțiunea civilă s-a respins ca neîntemeiată.

O copie de prezenta sentință, la rămânerea ei definitivă, urmează a fi remisă Agenției Servicii Publice, în vederea asigurării evidenței executării pedepsei

complementare aplicate inculpatului Cojocari Ion *****, privind privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pentru termenul de 2 (doi) ani.

Corpuri delicte și anume: Mijlocul de transport de model „Suzuki Vitara”, cu numărul de înmatriculare ***** recunoscut în calitate de corp delict și transmis spre păstrare proprietarului Cojocari Ion, prin ordonanța din 26 noiembrie 2024 (Vol.I, f.d. 107), la definitivarea sentinței de lăsat în proprietatea lui Cojocari Ion *****.

Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Cojocari Ion *****, la data de 29 iulie 2024, aproximativ ora 10:48 min., conducând mijlocul de transport de model „Suzuki Vitara” cu n/î *****, pe str. Burebista din mun. Chișinău, în apropierea imobilului nr. 5A, nu a manifestat prudență sporită la trafic, nu a ținut permanent cont de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei, benzii de circulaţie şi a modalităţilor de conducere a vehiculului, prin ce a încălcat Regulamentul circulației rutiere și anume prevederile pct. 3, care stipulează „participanţii la trafic sînt obligaţi să respecte regulile de circulaţie, semnificaţia mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele şi indicaţiile agentului de circulaţie, condiţiile tehnice ale prezentului Regulament şi prin acţiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanţi la trafic, să nu-i expună pericolului, precum şi să nu creeze neîntemeiat obstacole circulaţiei care ar depăşi pe acele care sînt provocate de circumstanţe iminente ”, pct. 45, care prevede că, 1) ,,conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influenţează atenţia şi reacţia; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situaţiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului şi particularităţile încărcăturii; d) situaţia rutieră. 2) În cazul în care în limita vizibilităţii apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, și ca rezultat, a tamponat minorii Cravțov Maxim și Negura Emil care se deplasau pe trotuar.

În rezultatul acestui eveniment rutier, Cravțov Maxim a suferit conform raportului de expertiză judiciară nr. 202402D2381 din 13.12.2024 - fractura recentă ramură superioară pubis pe stânga, excoriații la nivelul capului, membrelor superioare si inferioare, peretelui abdominal, torace posterior, echimoze la nivelul membrelor superioare si inferioare, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, sau la o lovire de acesta, posibil în perioada de timp indicată, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății.

În ședința de judecată preliminară, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Cojocari Ion, fiind asistat de avocatul Lilian Timotin, a declarat personal, prin înscris autentic că recunoaște în totalitate săvârșirea faptelor indicate

în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală care îi sunt cunoscute, le înțelege conținutul, nu are obiecții asupra lor și nu solicită administrarea de noi probe, înaintând instanței un scris autentic în acest sens.

Solicitările recurentului:

Nefiind de acord cu sentința nominalizată, avocatul Timotin Iulian în interesele inculpatului Cojocari Ion a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a sentinţei Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 26 iunie 2025 în partea aplicării sancțiunii penale și admiterii acțiunii civile, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie stabilită inculpatului pedeapsa sub formă de amendă și respinse integral pretențiile înaintate prin acțiunea civilă.

În motivarea recursului s-a invocat că inculpatul a săvârșit din imprudență fapta prejudiciabilă constând în încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere, iar consecințele prejudiciabile survenite nu au fost admise și nici dorite de acesta. Încălcarea regulilor de circulație s-ar fi datorat faptului că inculpatului Cojocari Ion i s-a făcut rău din punct de vedere medical, circumstanță despre care acesta ar fi comunicat atât organului de urmărire penală, cât și instanței de judecată. Totodată, menționează că inculpatul a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată.

Susține partea apărării că, la individualizarea pedepsei, instanța de fond nu a ținut cont de prevederile art. 7 și art. 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de faptul că infracțiunea face parte din categoria celor mai puțin grave și a fost comisă din imprudență, de influența pedepsei asupra corectării inculpatului, precum și de personalitatea acestuia, care anterior nu a fost judecat. La fel, a invocat vârsta inculpatului și solicitarea expresă a acestuia privind aplicarea unei pedepse sub formă de amendă.

Relevă că inculpatul și-a recunoscut vina, nu are antecedente penale, nu a mai comis infracțiuni similare, a conștientizat gravitatea faptelor sale și nu și-a continuat comportamentul delincvent.

Astfel, ținând cont de circumstanțele cauzei, de gravitatea și consecințele infracțiunii, precum și de scopul legii penale, partea apărării consideră oportună și echitabilă aplicarea în privința inculpatului Cojocaru Ion a unei pedepse sub formă de amendă, apreciind că aceasta este suficientă pentru corectarea și reeducarea sa.

A mai indicat că instanța de fond a soluționat eronat acțiunea civilă privind repararea prejudiciului material și moral, fără a ține cont de prevederile Legii nr. 106 din 21 aprilie 2022 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagube produse de vehicule.

În acest sens, recurentul face trimitere la prevederile art. 19 alin. (5) din legea menționată, conform cărora persoana păgubită are dreptul să înainteze cererea de

despăgubire către asigurătorul RCA al persoanei culpabile sau către reprezentantul de despăgubiri desemnat de acesta, indiferent dacă asiguratul și-a executat sau nu obligația de înștiințare prevăzută de lege.

Totodată, partea apărării a invocat și dispozițiile art. 14 alin. (1) și (2) din aceeași lege, conform cărora asigurătorul RCA are obligația de a achita despăgubiri persoanei păgubite pentru prejudiciile produse prin accidentul de vehicul, inclusiv pentru prejudiciile morale, în limitele răspunderii prevăzute de contractul de asigurare obligatorie RCA.

Consideră că legiuitorul a instituit un mecanism special de reparare a prejudiciilor cauzate prin accidente rutiere, iar persoana responsabilă civilmente în asemenea raporturi juridice este asigurătorul mijlocului de transport condus de persoana vinovată de producerea accidentului.

Procedura de citare legal executată conform art. 447 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură penală.

Art. 447 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală stabilește că, recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Astfel, instanța de recurs a expediat în adresa participanților la proces înștiințarea despre locul, data și ora examinării recursului, cu propunerea de a prezenta referința la recurs sau eventual a unor materiale suplimentare, însă până la termenul indicat participanții referințe ori alte acte pe caz nu au depus.

La 24 octombrie 2025 reprezentantul Î.M. C.A. „Grawe Carat Asigurări” SA, a depus în adresa Curții de Apel Centru referință, prin care a solicitat respingerea cererii de recurs și menținerea sentinței primei instanțe.

Aprecierea instanței de recurs:

Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de recurs formulate și cercetând materialele cauzei penale, Colegiul penal al Curții de Apel Centru consideră necesar de a respinge ca fiind nefondat recursul declarat de avocatul Timotin Iulian în interesele inculpatului Cojocari Ion împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 26 iunie 2025, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 437 alin. (14) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs, sentințele pronunţate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

În virtutea art. 448 din Codul de procedură penală, judecând recursul, instanţa verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul

cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanţa de recurs. Instanţa de recurs este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

În conformitate cu art. 449 alin. (1) pct. 1 lit. a) Cod procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) recursul este nefondat.

Din materialele cauzei penale, Colegiul penal atestă că, judecata în instanța de fond s-a desfășurat pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, potrivit art.364[1] Cod de procedură penală și legalitatea sentinței atacate, este verificată sub aspectele de drept: dacă există erori procesuale și dacă măsura de pedeapsă este stabilită în limitele legii.

La caz, Colegiul penal notează că, la pronunţarea sentinţei, prima instanţă corect a stabilit circumstanţele de fapt şi de drept şi just a concluzionat că inculpatul Cojocari Ion a comis anume infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, Colegiul penal constată cu certitudine că, Cojocari Ion a comis infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (1) Cod penal (în vigoare la data comiterii faptei de 29 iulie 2024), după semnele calificative – *încălcarea regulilor de securitate a circulaţiei a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudenţă o vătămare medie a integrităţii corporale*.

Vinovăția lui Cojocari Ion a fost stabilită în baza probelor administrate la faza de urmărire penală fiind preluate de instanţă în cadrul examinării în procedura art.364[1] din Codul procedură penală.

Judecând cauza în procedură simplificată, în conformitate cu art. 364[1] din Codul de procedură penală, în situația în care inculpatul Cojocari Ion și-a recunoscut vinovăția incriminată, iar vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii este integral confirmată, Colegiul penal conchide că, prima instanță motivat și întemeiat a concluzionat referitor la vinovăția acesteia în comiterea infracțiunii imputate.

Colegiul penal reține, din recursul declarat de avocat în interesele inculpatului Cojocari Ion, că sentința primei instanțe este contestată doar în partea individualizării pedepsei și în latura civilă, iar temei pentru a interveni în sentință din oficiu, conform art. 409 alin.(2) din Codul de procedură penală, lipsește. Astfel, instanța de recurs se va expune pe marginea legalității actului judecătoresc ceea ce ține de corectitudinea aplicării pedepsei inculpatului și a admiterii acțiunii civile.

Cu referire la individualizarea pedepsei, Colegiul remarcă că instanța de fond la individualizarea pedepsei a ținut cont de prevederile art. 7, art. 61, art.75 din Codul penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Așadar, conform prevederilor art. 61 alin.(1) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Iar, potrivit alin.(2) al aceleiași dispoziții legale, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cît și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Conform art. 75 alin. (1) și (2) din Codul penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvârşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci cînd gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată.

Cerința stabilită la art. 75 alin. (1) Cod penal de a aplica o pedeapsă echitabilă constituie de fapt o cerință a principiului echității în dreptul penal care obligă instanța să-i aplice infractorului o pedeapsă legală și individualizată, capabilă de a restabili echitatea socială și de a realiza celelalte scopuri ale pedepsei penale (art. 61 alin. (2) Cod penal).

Mai mult, urmează a fi reținut că din norma citată, se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Ca urmare, pedeapsa penală este echitabilă atunci cînd este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Aplicarea pedepsei penale presupune o dublă exigență: respectarea legalității și asigurarea unei just individualizări. Legalitatea sancțiunii implică faptul că instanța este obligată să se încadreze în limitele prevăzute de norma de incriminare din Partea specială a Codului penal, dar și să respecte principiile generale statuate în Partea generală, inclusiv cele privind proporționalitatea și scopul educativ-preventiv al pedepsei.

Individualizarea pedepsei presupune, în concret, alegerea unei măsuri coercitive care să corespundă gravității faptei, periculozității sociale a inculpatului și circumstanțelor cauzei, astfel încât sancțiunea să îndeplinească o funcție de restabilire a ordinii de drept încălcate și, totodată, să contribuie la reeducarea inculpatului și prevenirea săvârșirii altor infracțiuni.

Instanța subliniază că sancțiunea trebuie să producă un impact real asupra conștiinței juridice a inculpatului, să îi transmită ferm mesajul că încălcarea legii atrage consecințe clare și inevitabile, iar în același timp să prevină comiterea altor fapte de aceeași natură. Prin urmare, pedeapsa aplicată trebuie să se înscrie în limitele prevăzute de lege, dar și să răspundă exigențelor unei sancționări echitabile, proporționale și utile din punct de vedere social.

Infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (1) Cod penal (în vigoare la data comiterii faptei de 29 iulie 2024), se sancționa cu amendă în mărime de pînă la 650 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani cu (sau fără) privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de pînă la 2 ani.

Iar, în conformitate cu art. 80^1 alin. (1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de norma de incriminare în cazul pedepsei cu amendă, muncă neremunerată în folosul comunității sau închisoare.

Prin prisma art. 16 Cod penal, infracțiunea săvârșită de către Cojocari Ion se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave.

Totodată, Colegiul penal reține că infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (1) Cod penal prezintă un grad sporit de pericol social, întrucât atentează la securitatea circulației și exploatării mijloacelor de transport, domeniu ce constituie o componentă esențială a securității și ordinii publice. Or, securitatea circulației rutiere reprezintă una dintre prioritățile fundamentale ale societății, reflectând nivelul de protecție acordat participanților la trafic împotriva riscului producerii accidentelor rutiere și a consecințelor acestora asupra vieții, sănătății și integrității corporale a persoanelor.

În conformitate cu art. 76 Cod penal, instanța a reținut în calitate de circumstanță atenuantă săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave, iar conform art. 77 Cod penal, circumstanțe agravante nu au fost stabilite.

Instanța de fond a procedat la o evaluare corectă și detaliată a circumstanțelor de fapt și de drept, având în vedere toate elementele relevante ale cauzei, inclusiv existența circumstanțelor atenuante, lipsa circumstanțelor agravante, precum și particularitățile personale ale inculpatului. În aprecierea sa, instanța a ținut cont de gravitatea infracțiunii comise, care se atribuie categoriei infracțiunilor mai puțin grave din domeniul securității circulației și exploatării mijloacelor de transport. De asemenea, au fost avute în vedere condițiile concrete în care a fost săvârșită infracțiunea, urmările produse, precum și datele ce caracterizează persoana inculpatului, astfel încât sancțiunea aplicată să fie proporțională și echitabilă, în concordanță atât cu natura și consecințele faptei, cât și cu scopul pedepsei penale.

Colegiul penal subliniază că pedeapsa penală trebuie să îndeplinească funcțiile prevăzute de art. 61 Cod penal, respectiv să contribuie la corectarea și reeducarea condamnatului, precum și la prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și din partea altor persoane. Or, aplicarea unei sancțiuni disproporționate în raport cu gravitatea faptei și persoana vinovatului poate afecta percepția asupra echității actului de justiție și nu ar corespunde finalității urmărite de legea penală.

În același timp, aplicarea unei pedepse excesiv de blânde nu ar fi aptă să asigure reprimarea eficientă a conduitei ilicite și nici prevenirea săvârșirii unor fapte similare pe viitor, motiv pentru care pedeapsa urmează a fi individualizată în mod echilibrat, cu respectarea principiilor legalității, echității și proporționalității.

Având în vedere considerentele expuse, Colegiul ajunge la concluzia că pedeapsa stabilită de instanța de fond sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 (doi) ani, cu ispășirea pedepsei sub formă de închisoare în penitenciar de tip deschis, este legală, individualizată corespunzător și proporțională gravității infracțiunii, precum și circumstanțelor concrete ale cauzei.

Totodată, în temeiul art.90 alin.(1) din Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile

săvârșite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvârșite din imprudenţă, instanţa de judecată, ținând cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele de probaţiune, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv.

La caz, Colegiul penal conchide că aplicarea dispozițiilor art. 90 Cod penal, prin suspendarea condiționată a executării pedepsei în privința inculpatului Cojocari Ion, pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani, este întemeiată, urmând ca pedeapsa să nu fie executată dacă, în această perioadă, inculpatul nu va săvârși o nouă infracțiune și va îndreptăți încrederea acordată. Or, corectarea și reeducarea inculpatului sunt posibile fără izolarea acestuia de societate, fiind astfel realizat scopul restabilirii echității sociale, având în vedere că inculpatul a recunoscut vina și a manifestat căință sinceră.

Colegiul reiterează că instanța de fond la individualizarea pedepsei a ținut cont de faptul că inculpatul Cojocari Ion a recunoscut vina, a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, a manifestat căință sinceră și este caracterizat pozitiv, circumstanțe care au fost valorificate la stabilirea pedepsei și la aplicarea prevederilor art. 80^1 Cod penal. Totodată, în mod întemeiat, instanța a apreciat că simpla existență a unor circumstanțe favorabile persoanei inculpatului nu poate conduce automat la aplicarea celei mai blânde sancțiuni prevăzute de lege.

În acest context, Colegiul consideră justificată concluzia instanței de fond potrivit căreia scopul pedepsei penale, prevăzut de art. 61 Cod penal, poate fi realizat doar prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, chiar dacă executarea acesteia a fost suspendată condiționat, or, fapta comisă de inculpat a adus atingere unor valori sociale fundamentale, precum securitatea circulației rutiere, sănătatea și integritatea corporală a persoanei.

Totodată, instanța de fond a motivat pertinent necesitatea aplicării pedepsei complementare sub formă de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport, având în vedere modul de comitere a infracțiunii și urmările produse asupra a două persoane minore.

Prin urmare, Colegiul penal constată că pedeapsa aplicată inculpatului este

legală, echitabilă și proporțională cu gravitatea faptei săvârșite și persoana vinovatului, neexistând temeiuri pentru atenuarea acesteia prin aplicarea unei pedepse sub formă de amendă, astfel cum solicită partea apărării.

Instanța de recurs nu poate admite solicitarea părții apărării privind aplicarea în privința lui Cojocari Ion a unei pedepse sub formă de amendă, or, prin aplicarea prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal, instanța de fond i-a oferit deja posibilitatea de reeducare fără executarea efectivă a pedepsei privative de libertate.

Prin urmare, Colegiul penal concluzionează că instanța de fond a individualizat în mod corect pedeapsa aplicată inculpatului Cojocari Ion, stabilind o sancțiune echitabilă, în conformitate cu dispozițiile Părții Generale și ale Părții Speciale ale Codului penal, aptă să realizeze scopul legii penale, să restabilească echitatea socială, să contribuie la corectarea condamnatului și la prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și din partea altor persoane. Din aceste considerente, Colegiul penal constată că motivele invocate în cererea de recurs nu și-au găsit confirmarea în cadrul examinării cauzei, neexistând temeiuri pentru casarea sentinței contestate în această parte.

În continuare cu referire la dezacordul părții apărării cu încasarea prejudiciului material și moral din contul inculpatului Cojocari Ion, Colegiul penal reține că, reprezentantul legal al părții vătămate minore Cravțov Maxim, Cravțov Dumitru cît și reprezentantul părții vătămate Cravțov Maxim, avocatul Cebotari Adrian, au înaintat o acțiune civilă prin care, au solicitat încasarea din contul inculpatului Cojocari Ion în beneficiul reprezentantului legal al părții vătămate minore, Cravțov Dumitru, a sumelor de 20 537,54 lei și 780 euro, cu titlu de prejudiciul material cauzat prin infracțiune, și suma 50 000 lei, cu titlu de prejudiciul moral cauzat prin infracțiune. Concomitent a solicitat încasarea din contul inculpatului Cojocari Ion în beneficiul părții vătămate minore Cravțov Maxim a prejudiciului moral cauzat prin infracțiune în suma 100 000 lei.

Prima instanță a admis parțial solicitările, dispunând încasarea din contul inculpatului Cojocari Ion în beneficiul reprezentantului legal al părții vătămate minore Cravțov Maxim, Cravțov Dumitru, a sumelor de 4 200 lei și 780 euro– conform cursului BNM la data punerii în executare a sentinței, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune cît și cheltuieli de reabilitare; a sumei de 10 000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

De asemenea s-a încasat din contul inculpatului Cojocari Ion în beneficiul reprezentantului legal al părții vătămate minore Cravțov Maxim, Cravțov Dumitru, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune suma de 20 000 lei, iar în beneficiul părții vătămate minore Cravțov Maxim, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune suma de 100 000 lei.

Colegiul penal relevă că, conform art. 219 alin. (1)-(6) din Codul de

procedură penală, acţiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanţei de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacţiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvîrşirea acesteia.

Persoanele fizice şi juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acţiunile interzise de legea penală pot intenta o acţiune civilă privitor la despăgubire prin: 1) restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvîrşirii faptei interzise de legea penală; 2) compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau restabilirea calităţii, aspectului comercial, precum şi repararea bunurilor deteriorate; 3) compensarea venitului ratat în urma acţiunilor interzise de legea penală; 4) repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputaţiei profesionale.

Prejudiciul material se consideră legat de săvârșirea acţiunii interzise de legea penală dacă el se exprimă în cheltuieli pentru: 1) tratamentul părţii vătămate şi îngrijirea acesteia; 2) înmormîntarea părţii vătămate; 3) plata sumelor de asigurare, indemnizaţiilor şi pensiilor; 4) executarea contractului de depozit al bunurilor.

La evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanţa de judecată ia în considerare suferinţele fizice ale victimei, gravitatea şi persistenţa suferinţelor psihice, inclusiv legate de incapacitatea de a se apăra pe sine ori alte persoane, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranţei în viaţă, pierderea onoarei prin defăimare, suferinţele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc.

Acţiunea civilă poate fi intentată în numele persoanei fizice sau juridice de către reprezentanţii acestora.

În conformitate cu art. 225 din Codul de procedură penală, judecarea acţiunii civile în procesul penal, indiferent de valoarea acţiunii, se efectuează de către instanţa de competenţa căreia este cauza penală. La adoptarea sentinţei de acuzare sau de aplicare a măsurilor de constrângere cu caracter medical, instanţa soluţionează şi acţiunea civilă prin admiterea ei, totală sau parţială, ori prin respingere. Odată cu soluţionarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluţioneze acţiunea civilă.

În acord cu dispoziţiile art. 220 alin. (3) din Codul de procedură penală hotărârea privind acţiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil şi ale altor domenii de drept.

Aderent art.19 alin.(1) şi (3) Cod civil stabileşte că, în condiţiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel. (3) Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferinţele fizice şi psihice,

precum şi diminuarea calităţii vieţii. În cazul vătămării sănătăţii, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacităţi a corpului uman (prejudiciu biologic).

În virtutea art.1998 alin.(1) Cod civil, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Aderent, Colegiul penal reiterează că, în corespundere cu art.2036 alin.(1) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri.

Conform art.2037 alin.(1) şi (2) din Codul civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate. (2) Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luând în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităţilor de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate.

Respectiv, în urma examinării cercetării judecătoreşti s-a stabilit cert că, Cojocari Ion este autorul infracţiunii de încălcare a regulilor circulaţiei rutiere, încălcare ce a provocat din imprudenţă vătămări corporale minorului Cravțov Maxim.

Contrar susținerilor părții apărării, instanța de fond a examinat în mod complet și multilateral pretențiile civile formulate în cauză, apreciind corect probele administrate și aplicând corespunzător normele de drept material și procesual incidente în materia răspunderii civile delictuale și a asigurării obligatorii de răspundere civilă auto.

Colegiul constată că instanța de fond a delimitat în mod corect obligațiile ce revin companiei de asigurări Î.M. C.A. ,,Grawe Carat Asigurări” SA de cele care incumbă nemijlocit inculpatului Cojocari Ion, în calitate de autor al faptei prejudiciabile, ținând cont de limitele răspunderii asigurătorului prevăzute de Legea nr. 106 din 21 aprilie 2022 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagube produse de vehicule.

Astfel, instanța de fond întemeiat a constatat că anumite pretenții materiale urmează a fi înaintate și soluționate în raport cu asigurătorul RCA, în condițiile legii speciale, însă aceasta nu exclude răspunderea directă a inculpatului Cojocari Ion pentru prejudiciile care nu sunt acoperite de asigurare sau care, prin natura lor, revin exclusiv autorului faptei ilicite.

Totodată, Colegiul penal atestă că instanța de fond a motivat pertinent necesitatea admiterii parțiale a acțiunii civile privind prejudiciul moral, reținând impactul fizic și psiho-emoțional produs asupra părții vătămate minore Cravțov Maxim, precum și asupra reprezentantului său legal Cravțov Dumitru, circumstanțe confirmate prin materialele cauzei și actele medicale anexate.

De asemenea, în mod justificat, instanța a apreciat că prejudiciul moral acordat nu poate fi pus în sarcina companiei de asigurări, în lipsa condițiilor expres prevăzute de lege pentru antrenarea răspunderii asigurătorului în această parte, motiv pentru care obligația de reparare a prejudiciului moral revine exclusiv inculpatului Cojocari Ion, în calitate de autor al faptei prejudiciabile.

În acest context, Colegiul penal remarcă că legislația nu oferă o enumerare exhaustivă a modalităților de exprimare a suferințelor morale. Prin urmare, stabilirea condițiilor reparării prejudiciului moral și a cuantumului sumei compensatorii pentru fiecare caz în parte revine instanței de judecată, pornind de la circumstanțele individuale ale cauzei.

Prin prisma Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care presupune că persoana vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit.

Astfel, despăgubirea prejudiciului moral urmează a fi stabilită în funcție de circumstanțele concrete ale cauzei, cu luarea în considerare a valorii sociale lezate, a intensității suferințelor fizice și psihice cauzate persoanei vătămate, precum și a duratei consecințelor negative generate de fapta ilicită.

La aprecierea cuantumului prejudiciului moral, instanța urmează să țină cont de caracterul și gravitatea suferințelor suportate, de impactul produs asupra vieții personale și sociale a persoanei vătămate, precum și de necesitatea asigurării unui just echilibru între caracterul reparator al despăgubirii și principiul proporționalității.

Or, repararea prejudiciului moral urmărește compensarea prin echivalent bănesc a suferințelor psihice și fizice cauzate prin infracțiune, fără ca despăgubirea acordată să constituie o sursă de îmbogățire fără justă cauză.

În acest sens, Colegiul penal apreciază că sumele acordate de instanța de fond respectă criteriile echității și proporționalității, fiind apte să asigure repararea rezonabilă a prejudiciului moral cauzat părții vătămate minore Cravțov Maxim și reprezentantului său legal Cravțov Dumitru.

Prin urmare, Colegiul penal constată că soluția instanței de fond privind admiterea parțială a acțiunii civile este legală, întemeiată și suficient motivată, fiind dispusă în mod justificat încasarea din contul inculpatului Cojocari Ion în beneficiul reprezentantului legal al părții vătămate minore Cravțov Maxim, Cravțov Dumitru, a sumei de 3 900 lei și 780 euro cu titlu de cheltuieli de

reabilitare, a sumei de 10 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, precum și a prejudiciului moral în cuantum de 100 000 lei în beneficiul părții vătămate minore Cravțov Maxim și 20 000 lei în beneficiul reprezentantului legal Cravțov Dumitru, cu luarea în considerare a consecințelor fizice și psiho-emoționale produse prin infracțiune.

Totodată, în mod întemeiat s-a reținut că pretențiile materiale aferente cheltuielilor pentru tratamentul părții vătămate minore Cravțov Maxim în sumă de 6 337,54 lei, urmează a fi valorificate, în condițiile legii speciale, în raport cu asigurătorul Î.M. C.A. „Grawe Carat Asigurări" SA.

În sensul celor enunțate, Colegiul penal consideră necesar de a respinge recursul declarat de avocatul Timotin Iulian în interesele inculpatului Cojocari Ion împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 26 iunie 2025, și menținerea sentinței instanței de fond, fără modificări.

În conformitate cu art. art.448, art.449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E :

Recursul declarat de avocatul Timotin Iulian în interesele inculpatului Cojocari Ion împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 26 iunie 2025, adoptată în cauza penală privindu-l pe **Cojocari Ion** *****, se respinge ca fiind nefondat, menținând hotărârea atacată fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător ***Bulhac Ion***

Judecător ***Pîslariuc Vitalie***

Judecător ***Mămăligă Natalia***